

ישראל
להם יותר לראות

צנזור מדינת ישראל, זאב מליון, הד לט לרכוש בכל מחיר את המיכת העי תונות, הצליח לעשות כן במחיר זול מאד: הוא הציג בפני עתונאי ירושלים הרציניים יהמתונים מבחר קטעים שקוצצו מתוך סרטים.

היו שם תמונות ערום אשר, כדברי כתב הארץ הנפעם, "גבלו עם אורגיות מיניות", נסיונות (נפל) לאונס ועוד כהנה וכהנה. כאשר יצאו העתונאים, המשילהבים ממראה עיניהם, החליטו כי מה שראו הם זה עתה אסור בהחלט לאחרים, תושבי ישראל הפשוטים.

כתב הארץ שוחר החופש: "אם היו בייניהם (העתונאים) ספקנים, שהטילו ספק ב"

רקדנית נורת
"אתס'יודעים'מה"

צידקת קיומה של המוצעה לבקורת סרטים ומחזות, הרי לאחר שראו סרט מיוחד זה שוכנעו כי אכן יש מקום לצנזורה על הסרט בארץ.

תכסיסו הערומי של הצנזור הצליח. כדי להבטיח את נצחונו, בוטב לו להזמין את אותם הכתבים אחת לשלושה חדשים, להציג לפניהם את אוסף המונות'העירום, כדי לשמור על רמתם המוסרית.

יומן החדשות
מארילין או שרי

"מארילין יותר עדינה אבל שרי יותר אתם' יודעים'מה", כתב בשבוע שעבר קולנוע'תונאי הוליוודי ג'ון ג'ורדן בסורו, בירחון מצויר בעל תפוצה גדולה. שרי נורת נעלבה, תבעה מן העתונאי שיסביר — בבית'המשפט — למה התחכן בכתבו "אתס'יודעים'מה".

כתב ג'ורדן לא התעצל, בא לדון, הודיע לשופט כי הוא מיכן להסביר את דבריו, בתנאי שיוכל לעשות זאת בכתב, בצורת פתק סודי המיועד רק לעיני השופט החוקר. השופט הסכים, קיבל מאת ג'ורדן פתק ובו חמש מלים, הסמיק והודיע כי הוא מיצא את

החלון האחורי

הנתבע וכאי. בקשתה של רקדנית נורת לראות את הפתק נדחתה.

סרטים

תחי המוסיקה

חיהם של מוסיקאים הם, למזלם של מפיקי הסרטים, מאד מאד טראגיים, משמשים כסיום לא אכזב לתסריטים לרוב, בהם קבוצתה דיוורה, על מחבר אופירות וינצינו בליי גי (1835—1801), מצטיין בתמונות צבעוניות רבות טעם, מיסיקה מוקלטת בהצלחה וע' לילה שאינה רעה כלל, אפילו שופעת הור מור הודות להימצאו על הכד של קומיקאי צרפתי ז'אן רישאר בתפקיד ידו של הדיבור.

העלילה נסבה על אהבתו של בליי לנערה בעלת עינים אלוהיות (אנטונילה לואל-די) כיצד איבד אותה לנצח, זכה בה רק בעולם הבא. אפשר כי במאי בעל פחות שיגרה מקארמינה גאלונה, שביים את מרבית סרטי האופירה האיטלקיים, היה מצליח להפית יותר רוח חיים בקאסטתה דיווה, לעשותו טרגדיה מוסיקאלית ממדרגה ראשונה. אבל גם כך, כמות שהוא, מהחה הסרט בידור טוב הן לחסידי הרומאן הועיר והן לאיבי מוסיקה, ביחוד אופראית קלה.

נגזר טרם זמנו

ברנדון תומאס היה שחקן קומי אנגלי. לא מן המשוכחים ולא מן המפורסמים בדורו. אבל הוא כתב מהתלה ושמה דודתו של צ'ארלי. הודות לה התפרסם, התעשר, מת שבע נחת.

תימאס מת, אבל לצ'ארלי, לדודתו, ולכל שאר הדמויות המגוחכות נכונו חיים ארוכי, כים, ארוכים מאד. כי המעשה על אודות הסטודנט האוכספורדי המתחפש לדודתו, מסתבך כהוגן בשל כך, נעשה סטולארי למרות, ואולי בשל, היותו אבסורדי בירתר.

המחזה עובד למחזמר, הוצג בהצלחה ברודוי, חזר לאנגליה, יחד עם כוכבי ריי בולג'ר האמריקאי, צולם שם. התוצאה היסופית, הנקראת איה צ'ארלי, אינה מגדחה ביותר את הדעת. הסיבה: אריכות יתר, כמה מחולות, הגם שהם נאים כשלעצמם, אינם הולמים את המסגרת. אלה גרמו לאיפופולאריות לסרט, שירד מן הבד, ייגזו טרם זמנו.

אילם מעלתו הגדולה של איה צ'ארלי? הוא כוכב בולג'ר, הרוקד, מזמר, משחק בכשרון קומי נדיר. בולג'ר הופיע פעמים מספר על הבד, בשנות השלושים, נערר ממנו מאז. הקולנוע מאבד שחקן ממדרגה ראשונה.

בקצרה

החלון האחורי. צלם עתונות שכור רגל (גיימס סטיוארט) רואה רצח מבוצע בחלון הבית שמול חדרו, כמעט נרצח בעצמו. מו. גרייס קלי.

עלי בבה וארבעים השודדים. מהדורה חדשה (מאת צ'יזארה זאבטיני) של האגדה מתוך אלף לילה ולילה, שאינה עולה יפה, למרות נוכחותם של פרנאנדל ורקדנית בטן סאמיה גאמאל.

אנית הנשים. עלילת פלאים על עלמה (מיי בריט) הנשלחת לאיג'וריה על לא עוול, לפי מירע המסורת האיטלקית הניאוריאליסטית.

קלמיטי ג'יין. דוריס דיי בסרט זמר על אודות אחת האקדחניות הידועות של המערב הפרוע העתיק.

עמק המלכים. ארכיאולוגיה ואהבת נעורים במצרים, פרושים על מסך סיני מסקופי רחב. אלגור פארקר, רוכרט טיי לור.

נשים וסודותיהן. ארבע מיטות בארבעה סיפורים, מהם מוצלחים מש' הו, מהם משעממים מאד. במיטות: דון אדמו, ז'אן מורו, סרנסואה ארגול וכמובן: מארטין קארול. איתן: ויטוריו דה סיקה, ברנאר בלייה, ריצ'ארד טוד, מולדז'י.

יסורים. איבון סנסון סובלת מאד בסוחטמעות איטלקי.

הקס בעץ. דני קיי בעלילטרופ קורמית, לפי מתכונת סרטיו הראשונים.

אמהות ללא נשואים. מדוע, איך ומה'היה'הסוף? בקשר לאמהות שאהו ביהן זנחו אותן. לא לקהל רציני.

תרחי משמע. (ה) ריקנות, ריקנות, ריקנות... נות'...

תלמידת תיכון, עט מושחז

ספורט מכניו עול' ימים (935/724) החליט לזנון את סגרת הקיץ שלו בתלופת'מכתבים עם נערה תל'אכיות לה הוא משאיר את יומת בחירת נושאי ההתכתבות. לשם כך החל ככר כהשחות עטו. כל מה שהוא מקבש ממנה, הרי זה להיות בת 16-18 (תלמידת או בוגרת בית'ספר תיכון).

צעירים משכילים ונחמדים

כעצם, אומרות שתי הנערות שכבאן (935/725) מאירה להן ההצלחה שנים נם בלי מדורי. אולם מאחר שלעולם לא יזיק לנסות, הוואילו להחליט לפנות אלי הסעם (תן, חו, תכיכות).

ובכן, שתי נראציות אלה רוצות להתכתב עם שני צעירים בני 20 ומעלה, בעלי השכלה, חיצוניות נאה וקומה לא קטנה, ו'עיקר העיר' קרם, מוציפות הן, שיהיו מעניינים, נחמדים ועלולים למצוא חן בעיני נערות שכבאנו. הו כעצם הכל' ובכן!

רק בפרטים מנמימנמזיים?

(935/726) עשה עלי רושם של בחור חביב, רגיש ונעים הוא אומר שבמעט לא חסר לו דבר פרט למעט הבנה וחברות. אותן הוא מקוה להשיג בהתכתבות עם נערה חביבה. הוא סובל מליקוי כמעט אפסו בדיבור, עליו הוא בטוח שיוכל להתגבר אם אך תימצא נפש מכינה שתעזור לו בכך. הוא כתב אלי, למרות שהוא מרגיש שעורה מסוג זה מתרחשת רק בסרטים סנטימנטליים או כדומנים זעירים. אשמח מאד לדעת שנמצאת נערה המוכנה להפריך דעה זו.

מה ענין ס'מ אצל צ'יקאנו?

ישראל' צ'יק, בו שנתון 1932 (935/727) הנמצא בארצות'הכרות, רוצה להתכתב עם כמה נערות כנות הארץ הוא מוסיף, משום מה, שעליהן להיות כעלות נוכה לא למעלה מ'163 סנטימטר. מה ענין סנטימטרים אצל צ'יקאנו איננו מכינה מילא. הוא רוצה שתהיינה נם רציניות ו'מכינות את החיים' (אוחו) מאחוריו קופה של שירות גרני'ע, פלמ'י'ח וצי מסחר.

על כל הפונים אלי בכל ענין שהוא, לצרף חמש מאות פרופה בבולים.

